

”הרטיטי את ליבי” מאת חנוך לוין

דמות: ככה- ככה

ואני לא יודעת למה נשארתי עם פשוניאק. יכולתי להישאר בפאריז.
הציעו לי. היה לי קלוד. יכולתי.
פשוניאק כתב. התחנן. הבטיח. גם נראה אז קצת שונה.
אני לא יודעת למה לקחתי את פשוניאק. יכולתי עם קלוד. הכל היה
אחרת.
הייתי קמה בבוקר לשירת הזמיר. קלוד גר בכפר. הייתי פותחת קליניקה.
חשבתי על רפואה טבעונית. בערבים הייתי פורטת על גיטרה, לוגמת מיין
הכפר, שרה שנסונים. חשבתי ללמוד זמרה אצל סאשה טרבנשו. בטח
שמעת על סשה טרבנשו.
לא שמעת על סשה טרבנשו?
בן אדם, אז על מי כן שמעת? ! איפה אתה חי? ! מה אתה עושה כל היום? !
מי אתה? ! אי, יש לי פה עסק עם בורים ואנאלפביתים, לא שמעו על סשה
טרבנשו.
אני חוזרת לישון. פשוניאק, ספר לו מי זה סשה טרבנשו. גם עם סשה
טרבנשו יכולתי. ולמה נשארתי עם פשוניאק- אלוהים יודע. טיפשה.
במקום ככה-ככה יכולתי להיות אנג'ליק.
ועכשיו אני אישן קצת.